

paavise et Dnde, som jeg skal erkjende bestaaer ved den skriftlige Afstemning og Listernes Affattelse; fordrer man større Nødtagighed, maa man give større Tid; i den Skyndsomhed, hvormed Valghandlingen nu skal tilendebringes, kan man ikke forlange, at en Valgbestyrelse skal see 3—4 Blade igjennem for at erfare, om der i Protokollen maaskee findes en Mand, hvis Navn skrives anderledes, end det er opført med, og som maaskee kan være ham, der er meent. Jeg troer, at naar vi tage dette under Overveielse, vil man komme til den Erkjendelse, at Udvalget ikke er faret let frem, men at den eenstemmige Indstilling er den sunde, som ligger i Sagens Natur.

Minestad: Jeg vil, førend jeg gaaer ind paa selve Sagen, i al Venlighed henstille til den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), om der ikke var noget Haardt i den Maade, hvorpaa han meente; at de, som havde en anden Mening end han, havde behandlet den paagjældende Stemmegiver, og jeg vil tillige bede ham betænke, om der ikke var noget næsten Bærre i den Dom, som den ærede Rigsdagsmand udsagde eller antydede om dem, der havde en anden Mening end han i dette Tilfælde, idet han bad dem om ikke at lade sig paavirke af politiske Hensyn, af Hensyn til, hvilke Personerne vare. Den ærede Rigsdagsmand er vist ikke berettiget til at troe, at de, som kjæmpe for den modsatte Mening af hans, kjæmpe for andet, end hvad de ere ligesaa overbeviste om er rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand er overbevist om, at, hvad han har sagt, er rigtigt, og mindst synes det mig, at man her skulde gjøre det, samtidigt med, at man er saa om over den paagjældende Valgers Rygte. Dernæst skal jeg bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand har meent, at det vilde være til saa stor Skade for Fremtiden, at der kunde ligge stor Fare for Valgloven, og hvad dertil knyttede sig, om man gik frem paa en saadan Maade, da er det en urigtig Maade at slutte paa fra et enkelt under særegne Omstændigheder stedfundet Tilfælde til de almindelige Tilfælde. Der er den Forskjel imellem dette og de andre Valg, at dette staaer saaledes, at een Stemme vilde være af-

gjørende med Hensyn til Valgets Udfald, det er netop den store Forskjel, at man ikke kan sige, at dette kan udstrækkes til alle andre Valg. At der skulde ligge nogen Fare for Valgloven deri, forekommer mig virkelig kun at være et Skræmmebillede, man opstiller, for at Sagen kan yttre stor Indflydelse paa Fremtiden. Naar det er sagt saavel af den ærede Rigsdagsmand, som ogsaa af den ærede Ordfører, at jeg havde misforstaaet Sagen, Manden skulde selv see efter, om han stod i Listen, og om han stod der paa rette Sted, da mener jeg, at dette er et ubilligt Forlangende. Naar han gaaer op og seer, at han staaer paa Listen, saa synes jeg, han har opfyldt Alt, hvad man kan fordr af ham; om han staaer paa det ene eller andet Sted, om et eller andet Bogstav, som er foran ham, kommer efter ham, eller at den, der er efter ham, kommer foran ham, er dog virkelig en Sag, som ikke vedkommer ham; thi ellers maatte jo en Mand, der, som i dette Tilfælde, hedder Nøblerød, være nødt til at gaae alle Navne igjennem, for at see, om han staaer paa rette Blads baade med Hensyn til Bogstavet n, æ, h og l o. s. v.; han maatte paa den Maade see ethvert Bogstav igjennem, thi ellers havde han, hvis den ærede Ordfører har Ret, ikke forstikkret sig om, at han stod paa rette Sted. Jeg skal nævne et Exempel, som ligger meget nærmere, og som er af den Betydning, at det vil vise Fordringens Ubillighed; det er Navnet Smidt; Nogle skrive sig Smith, Andre Smidt, Schmidt, Schmith, o. s. v. Nu vil jeg dog spørge, om den ærede Ordfører virkelig vil forlange, at en Mand, der hedder Smith og staaer opført med Navn, Alder, Bopæl og Stilling, skal see efter, om han kommer foran eller bagefter nogen Anden, som skulde staae foran eller bagefter ham? Det kan den ærede Ordfører dog ikke mene; men det er den Fordring, som den ærede Ordfører har opstillet som en vis, en ufravigelig Paaastand, og det er det, jeg mener, er aldeles urigtigt. Nei, naar en Mand gaaer op og seer efter paa Listen og finder, at han staaer der, saa har han gjort Alt, hvad man kan forlange af ham. Men, siger man, han staaer med to o'er istedetfor med æ. Men kan det ikke tænkes, at han har læst,